

รายงานสถานการณ์ศัตรูไม้ผล
วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๕
กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย
โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๖๒๖
E-mail: Bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

ศัตรูไม้ผล

๑. สถานการณ์การปลูกไม้ผล

- ๑.๑ พื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด ๗๕ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๘๑๔,๖๙๘.๗๙ ไร่
- ๑.๒ พื้นที่ปลูกมังคุดทั้งหมด ๗๔ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๒๑๙,๑๐๘.๖๓ ไร่
- ๑.๓ พื้นที่ปลูกเงาะทั้งหมด ๗๓ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๙๔,๐๗๘.๙๖ ไร่
- ๑.๔ พื้นที่ปลูกลำไยทั้งหมด ๗๗ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๑,๔๖๕,๒๑๗.๑๙ ไร่

๒. สถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผลที่สำคัญ

๒.๑ ศัตรูทุเรียน

- ๒.๑.๑ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๑๐๒.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๘๑.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๑.๐๐ ไร่)
- ๒.๑.๒ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๙๓.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๑๐๓.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๙๖.๐๐ ไร่)
- ๒.๑.๓ หนอนเจาะผล พื้นที่ระบาด ๑ จังหวัด จำนวน ๓๖.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๙.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๗.๐๐ ไร่)
- ๒.๑.๔ เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน พื้นที่ระบาด ๕ จังหวัด จำนวน ๒๑๘.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๒.๗๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๑๕.๒๕ ไร่)
- ๒.๑.๕ โรครากเน่าโคนเน่า พื้นที่ระบาด ๑๐ จังหวัด จำนวน ๑,๙๐๗.๔๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๕๕.๐๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑,๘๕๒.๓๕ ไร่)

๒.๒ ศัตรูมังคุด

- ๒.๒.๑ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๑๙๔.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๙๖.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๙๐.๐๐ ไร่)
- ๒.๒.๒ หนอนกินใบ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๑๐๘.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๓.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๑๑.๐๐ ไร่)

๒.๓ ศัตรูลำไย

- ๒.๓.๑ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๓๑.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒๖.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕๗.๐๐ ไร่)
- ๒.๓.๒ โรคพุ่มไม้กวาด พื้นที่ระบาด ๑ จังหวัด จำนวน ๒๔๗.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒๒.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๖๙.๕๐ ไร่)

๒.๓.๓ โรครากดำ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๓๓๙.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๖.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓๓๒.๕๐ ไร่)

๒.๓.๔ มวนลำไย พื้นที่ระบาด ๑ จังหวัด จำนวน ๓๔.๒๕ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๘.๒๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔๒.๕๐ ไร่)

๒.๔ ศัตรูเงาะ พบการระบาดของหนอนเจาะขั้วผล พื้นที่ระบาด ๑ จังหวัด จำนวน ๓๓.๐๐ ไร่ คงที่

๓.การดำเนินงานในพื้นที่ระบาด

๓.๑ การควบคุมศัตรูทุเรียน

๓.๑.๑ เพลี้ยไฟ หากพบเพลี้ยไฟจำนวนมากหรือเท่ากับ ๑ ตัวต่อ ๔ ดอก หรือ ๑ ตัวต่อยอด ให้พ่นด้วย สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๑.๒ เพลี้ยแป้ง หากพบระบาดเพียงเล็กน้อยให้ตัดหรือเด็ดส่วนที่ถูกทำลายไปทิ้งนอกแปลง หากพบการระบาด บริเวณผลทุเรียนให้ใช้น้ำพ่นบริเวณที่ถูกทำลาย เพื่อให้เพลี้ยแป้งหลุดออกไป หรือใช้น้ำผสมไวท์ออยส์ อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเพื่อกำจัด เนื่องจากเพลี้ยแป้งจะแพร่ระบาดโดยมีมดพาไป การป้องกันโดยใช้ผ้าชุบสารฆ่าแมลง เช่น มาลาไรออน (มาลาไรออน ๘๓% อีซี) อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร หรือคาร์บาริล (เซฟวิน ๘๕% ดับบลิวพี) อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นไว้ตามกิ่งสามารถป้องกันไม่ให้มดคาบเพลี้ยแป้งเคลื่อนย้ายไปยังส่วนต่างๆ ของต้นทุเรียน หรือการพ่นสาร ฆ่าแมลงไปที่โคนต้นจะช่วยป้องกันมดและลดการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งได้

๓.๑.๓ เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียนจะทำลายเฉพาะใบอ่อนที่ยังไม่โตเต็มที่ และโดยปกติทุเรียน แดกใบอ่อนไม่พร้อมกันแม้แต่ทุเรียนในสวนเดียวกัน สำหรับต้นที่แตกใบอ่อนไม่พร้อมต้นอื่นควรพ่น สารฆ่าแมลง เฉพาะต้น จะช่วยลดการใช้สารฆ่าแมลง และเปิดโอกาสให้ศัตรูธรรมชาติได้มีบทบาทในการควบคุมเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หรือบังคับให้ทุเรียนแตกใบอ่อนพร้อมกัน ซึ่งอาจกระตุ้นด้วยการพ่นยูเรีย (๔๖-๐-๐) อัตรา ๒๐๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เพื่อลดช่วงการเข้าทำลายของเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หากพบเพลี้ยไก่แจ้ระบาดมากควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันกำจัด ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕ % อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๕ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือโทอะมิทอกแซม ๒๕ % ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๘ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือไดโนทีฟูแรน ๑๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๕ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๗ - ๑๐ วัน ในช่วงระยะแตกใบอ่อน และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๑.๔ โรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน

ดำเนินการแจ้งเตือนให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียนในพื้นที่ และหมั่นสำรวจ สวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบส่วนของกิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่น ไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก

สำนักงานเกษตรจันทบุรี แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา โดยมีการสนับสนุนเชื้อสดจาก ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช และจากสำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี ในพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา โดยการผสมน้ำฉีดพ่น การให้ทางระบบ การให้น้ำ และหมักในกองปุ๋ยหมักแล้วนำไปใช้ รวมทั้งแนะนำเกษตรกรใช้ปูนขาวหว่านฆ่าเชื้อ ใช้ปูนโดโลไมท์เพื่อ ปรับสภาพความเป็นกรดต่างของดิน ในพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ได้แก่ เมื่อพบส่วนของกิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่ง ส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสาร เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิลยูจี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน ๑-๒ ครั้ง ทุก ๗-๑๐ วัน และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผล อย่างน้อย ๑๕ วัน

เมื่อพบต้นที่ใบเริ่มมีสีซีด ไม่เป็นมันเงาหรือใบเหลืองหลุดร่วง ใช้สาร ฟอสโฟนิค แอซิด ๔๐% เอสแอล ผสมน้ำสะอาด อัตรา ๑:๑ ใส่กระบอกฉีดยาฉีดเข้าลำต้น อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อต้น และ/หรือราดดินด้วยสารฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ปิวพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ปิวพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้น ถากหรือขูดผิวเปลือกบริเวณที่เป็นโรครอก แล้วทาแผลด้วยสาร ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิลยูพี อัตรา ๗๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิลยูจี อัตรา ๙๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิลยูพี อัตรา ๔๐-๖๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร หรือ แมนโคเซบ + วาลิพินาเลท ๖๐% + ๖% ดับเบิลยูจี อัตรา ๑๐๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร หรือ โพรพาโมคาร์บไฮโดรคลอไรด์ + เมทาแลก ซิล ๑๐% + ๑๕% ดับเบิลยูพี อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร ทุก ๗ วัน จนกว่าแผลจะแห้ง หรือ ใช้ฟอสโฟนิค แอซิด ๔๐% เอสแอล ผสมน้ำสะอาด อัตรา ๑:๑ ใส่กระบอกฉีดยา ใช้อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าลำต้นหรือกิ่งในบริเวณ ตรงข้ามอาการโรค หรือส่วนที่เป็นเนื้อไม้ดีใกล้บริเวณที่เป็นโรค

๓.๑.๕ หนอนเจาะผลทุเรียน สํารวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบรอยทำลายของหนอนให้ใช้ไม้หรือ ลวดแข็งเขี่ยตัวหนอนออกมาทำลาย ผลทุเรียนที่เน่าและร่วงเพราะถูกหนอนทำลายควรเก็บมาเผาไฟหรือฝัง ตัดแต่งผล ทุเรียนที่มีจำนวนมากเกินไปโดยเฉพาะผลที่อยู่ติดกันควรใช้กาบมะพร้าวหรือกิ่งไม้กั้นระหว่างผล เพื่อป้องกันไม่ให้ ตัวเต็มวัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้าทำลายหลบอาศัย อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น แตนเบียน *Apanteles sp.* เมื่อจำเป็นต้องใช้สารเคมีกำจัดแมลง แนะนำให้ใช้สารเคมี ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอร์ไพริฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และคาร์โบซัลเฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเฉพาะส่วนผลทุเรียนที่พบการทำลายของหนอนเจาะผล ในแหล่งที่มีการระบาด พ่นหลังจาก ทุเรียนติดผลแล้ว ๑ เดือน พ่น ๓ - ๔ ครั้ง ทุก ๒๐ วัน

๓.๑.๖ หนอนเจาะเมล็ดทุเรียน สํารวจติดตามสถานการณ์หนอนเจาะเมล็ด โดยตรวจดูตัวเต็มวัย ของหนอนเจาะเมล็ดในกับดักแสงไฟในช่วงเวลาต่าง ๆ ไม่ควรขนย้ายเมล็ดทุเรียนจากที่อื่นเข้ามาในแหล่งปลูก ถ้ามีความจำเป็นควรทำการคัดเลือกเมล็ดอย่างระมัดระวัง หรือแช่เมล็ดด้วยสารเคมีกำจัดแมลง เช่น มาลาไอออน ๘๓% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคาร์บาริล ๘๕% ดับลิฟพี อัตรา ๕๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ก่อนขนย้าย ห่อผลทุเรียนโดยใช้ถุงพลาสติกสีขาวขุ่นเจาะรูที่บริเวณขอบล่างเพื่อให้หยดน้ำระบายออก สามารถป้องกันผีเสื้อตัวเต็มวัย มาวางไข่ได้ โดยเริ่มห่อตั้งแต่ผลทุเรียนมีอายุ ๖ สัปดาห์ เป็นต้นไป ก่อนห่อผลควรตรวจสอบและป้องกันกำจัด เพี้ยแบ่งอย่าให้มีติดอยู่กับผลที่จะห่อ รักษาสวนให้สะอาดอยู่เสมอ หมั่นตรวจสอบหลังทุเรียนติดผลแล้ว เมื่อพบผล ที่ถูกทำลายหรือผลร่วงในสวนที่มีการระบาดของหนอนเจาะเมล็ด ควรเก็บผลร่วงไปเผาทำลายทิ้งทุกวัน เพื่อลดการเพิ่มปริมาณ เนื่องจากหลังจากทุเรียนร่วงไม่นาน ถ้ามีหนอนอยู่ภายในหนอนจะเจาะรูออกมาเพื่อเข้าดักแด้ในดิน เมื่อพบตัวเต็มวัย พ่นด้วยสารเคมีกำจัดแมลง ได้แก่ คาร์บาริล ๘๕% ดับลิฟพี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือเดลทาเมทริน ๓% อีซี อัตรา ๑๕ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% ซีเอส อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือเบตา-ไซฟลูทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ห่างกันครั้งละ ๑ สัปดาห์

๓.๒ การควบคุมศัตรูมังคุด

๓.๒.๑ หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๒.๒ หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้ และมักพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟในระยะที่มังคุดออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมังคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวซึกลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ

๓.๒.๓ หมั่นสำรวจใบอ่อนมังคุดอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากหนอนจะกัดกินทำลายใบอ่อนในเวลากลางคืน และทิ้งร่องรอยการทำลายให้เห็น หากพบการทำลายเกินร้อยละ ๒๐ ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง ได้แก่ คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๆ ๕ - ๗ วัน

๓.๓ การควบคุมศัตรูลำไย

๓.๓.๑ หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๓.๒ หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง ตัดส่วนที่พ่นไปเผาทำลาย หากระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๔ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ บีโทรเลียมสเปรย์ออยล์ ๘๓.๙ % อีซี อัตรา ๘๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่ง และควรพ่นสารติดต่อกัน ๒ ครั้ง ห่างกัน ๗ วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้งสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๓.๔ โรคพุ่มไม้กวาด เนื่องจากยังไม่มีสารป้องกันกำจัดเชื้อไฟโตพลาสมา การป้องกันกำจัดทำได้โดยกำจัดแมลงพาหะ ถอนวัชพืชและพืชอาศัย เพื่อลดปริมาณแมลงพาหะ รวมถึงการใช้เมล็ดพันธุ์ กิ่งพันธุ์ และอุปกรณ์ที่ปลอดเชื้อ

๓.๓.๕ โรคคราดำ พ่นน้ำเปล่าล้างคราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อ กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกเพื่อลดความชื้นสะสมไม่เหมาะสมต่อการเกิดโรค และทำลายแหล่งอาศัยของแมลงปากดูดที่มาขับถ่ายน้ำหวาน เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยแป้งขับถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารกำจัดแมลง ได้แก่ คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด ๑๐% เอสแอล อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตรใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องถูกรอบโคนต้น ป้องกันเพลี้ยแป้ง และมดไต่ขึ้นมาบนต้น

๓.๓.๖ มวนลำไย ตัดแต่งกิ่ง ไม้ให้ทรงพุ่มหนาทึบ เพื่อทำลายที่หลบซ่อนและที่พักอาศัยของตัวเต็มวัย หากพบการระบาดจับตัวอ่อน ตัวเต็มวัย และไข่มาทำลาย ใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แตนเบียน หรือใช้สารฆ่าแมลง ได้แก่ คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๔๕ - ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมป์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ฉีดพ่นก่อนลำไยออกดอก

๓.๔ การควบคุมศัตรูเงาะ

สำรวจการหนอนเจาะขั้วผล เก็บเกี่ยวผลเงาะในขณะที่ยังไม่สุกเกินไป เพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายของหนอน และเก็บผลเงาะที่ร่วงหล่นนำไปฝังหรือเผา เพื่อป้องกันการระบาดในฤดูต่อไป ในพื้นที่ที่พบการระบาด เมื่อผลเงาะเริ่มเปลี่ยนสี ควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗ วัน และหยุดพ่นสารก่อนเก็บ ๗ วัน

๔.การคาดการณ์ศัตรูไม้ผล ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๗ เมษายน ๒๕๖๕

ภาคเหนือ

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนเจาะขั้วผล และหนอนเจาะเมล็ด
- ลำไย ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย มวนลำไย หนอนกินช่อดอก โรคราดำ โรคพุ่มไม้กวาด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ หนอนเจาะผล หนอนด้วงหนวดยาว และโรครากเน่าโคนเน่า

ภาคกลาง และภาคตะวันตก

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนเจาะผล หนอนเจาะเมล็ด หนอนด้วงหนวดยาว และโรครากเน่าโคนเน่า
- ลำไย ระวัง เพลี้ยแป้ง มวนลำไย หนอนกินช่อดอก โรคพุ่มไม้กวาด และโรคราดำ

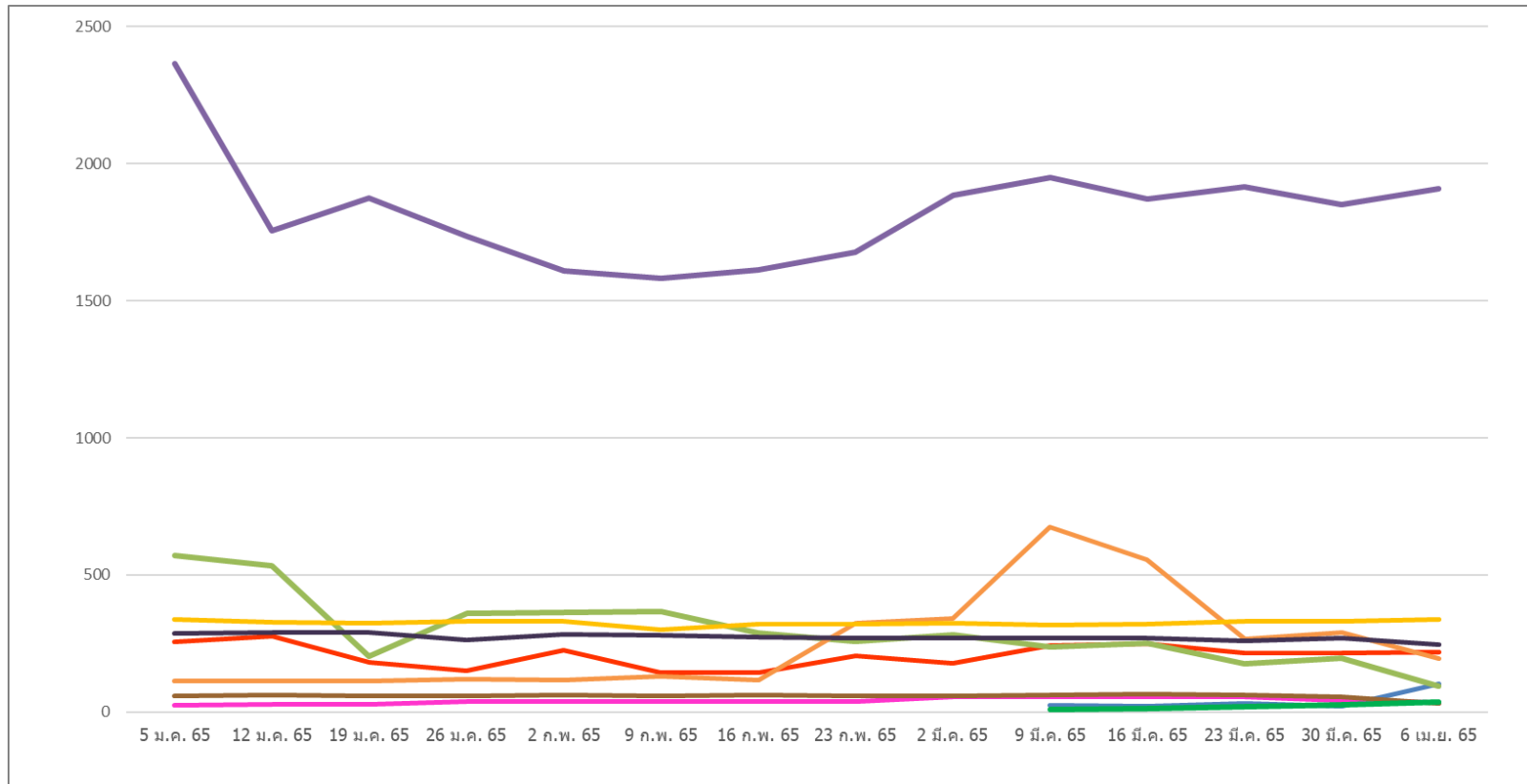
ภาคตะวันออก

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนเจาะผล หนอนเจาะเมล็ด โรคผลเน่า และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนกินใบ หนอนชอนใบ โรคใบจุดสาหร่าย และโรคใบจุด
- เงาะ ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนเจาะขั้วผล และโรคใบจุดสาหร่าย
- ลำไย ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนกินช่อดอก โรคพุ่มไม้กวาด และโรคราดำ

ภาคใต้

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไก่อแจ้ หนอนเจาะผล หนอนเจาะเมล็ด โรคใบติด โรคผลเน่า และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนกินใบ หนอนชอนใบ โรคใบจุดสาหร่าย และโรคใบจุด
- เงาะ ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนเจาะขั้วผล และโรคใบจุดสาหร่าย

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผล ปี ๒๕๖๕

	เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน- ทุเรียน ๒๑๘.๐๐ ไร่		เพลี้ยแป้ง - มังคุด ๐ ไร่		เพลี้ยแป้ง - ลำไย ๓๑.๐๐ ไร่
	เพลี้ยไฟ - ทุเรียน ๙๓.๐๐ ไร่		เพลี้ยไฟ - มังคุด ๑๙๔.๐๐ ไร่		โรครากเน่าโคนเน่า - ลำไย ๓๖.๐๐ ไร่
	เพลี้ยแป้ง - ทุเรียน ๑๐๒.๐๐ ไร่		โรคราขาว - มังคุด ๐ ไร่		โรคราดำ - ลำไย ๓๓๙.๐๐ ไร่
	โรครากเน่าโคนเน่า - ทุเรียน ๑,๙๐๗.๔๐ ไร่		มวนลำไย ๓๔.๒๕ ไร่		
	หนอนเจาะผล - ทุเรียน ๓๖.๐๐ ไร่				